

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/4/2017
Identifikačné číslo spisu:	9017200058
Dátum vydania rozhodnutia:	23.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9017200058.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina na neverejnom zasadnutí 23. mája 2017 v konaní o uznaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov v trestnej veci odsúdeného W. C., o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 07. februára 2017, sp. zn. 3Ntc/18/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného W. C. s a z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 07. februára 2017, sp. zn. 3Ntc/18/2016 rozhodol tak, že

podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, rozsudok Krajského súdu Eisenstadt, sp. zn. 7Hv 41/16w zo 16. septembra 2016, právoplatný 20. septembra 2016 sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky W. C., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom B. XXX/X A. J. - K. M., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúskej republike uznaný za vinného v bode A./I./2./ a D./ zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a odsek 1 druhý a tretí prípad, odsek 2 číslo 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach a § 12 3. prípad rakúskeho Trestného zákonníka; v bode A./II./1./ zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a odsek 1 piaty prípad a odsek 2 číslo 3 rakúskeho Zákona o omamných látkach; v bode A./IV./ z prečinu prípravy obchodovania s omamnými látkami podľa § 28 odsek 1 druhý prípad rakúskeho Zákona o omamných látkach, na tom skutkovom základe, že: v rozpore s predpismi omamnú látku „Pico“ známu aj ako pervitín alebo ako Crystal Meth, ktorá obsahuje metamfetamín,

I./ od februára 2015 až do 28.02.2016 v množstve, ktoré presahuje hraničnú (§ 28b rakúskeho Zákona o omamných látkach) vo vedomej a úmyselnej spolupráci ako spolupáchatelia (§ 12 rakúskeho Trestného zákonníka) vyviezli zo Slovenska a z Maďarska a doviezli do Rakúska, konkrétne

1./-

2./W. C. v obci N. v mnohých prípadoch osobným motorovým vozidlom priviezol z Maďarska do Rakúska do obce N. celkovo 195 gramov drogy „Pico“, ktorá obsahovala minimálne 121 gramov metamfetamínu, pričom túto látku z časti doviezol s osobou menom K. R.;

II./ prenechali iným osobám, konkrétne

1./ W. C. od februára 2015 až do 28.02.2016 vo M., v obci S., v obci T. a na Slovensku presne nezistiteľné množstvo, ktoré však pätnásťnásobne presahuje hraničnú hodnotu (§ 28b rakúskeho Zákona o omamných látkach), ale pre pochybnosti tesne nepresahuje dvadsaťpäťnásobok hraničnej hodnoty v mnohých prípadoch prevažne so ziskom predal za cenu minimálne EUR 25,- až EUR 30,- za gram alebo odovzdal celkovo 391,1 gramov drogy „Pico“ týmto odberateľom:

a/ samostatne stíhanej osobe menom V. A. celkovo 159 gramov;

b/ samostatne stíhanej osobe menom K. A. celkovo 30 gramov;

c/ osobe menom K. R. (dňa 08.02.2016) celkovo 85,1 gramov zvyšok od osoby menom S. X.);

d/ samostatne stíhanej osobe menom S. X. celkovo 72 gramov;

e/ jednej neznámej odberateľke celkovo daroval 5 gramov;

f/ samostatne stíhanej osobe menom P. N. celkovo 30 gramov;

g/ neznámej osobe menom „V.“ celkovo 10 gramov;

2./-

III./-

IV./ konkrétne K. R. o W. C. dňa 28.02.2016 v obci S. vlastnili s úmyslom dať ju do obehu, konkrétne sa jednalo o 25,1 gramov obsahom 20,3 gramov čistého metamfetamínu.

C./-

D./ konkrétne W. C. predajom omamnej látky v obci T. a v meste A. prispel k tomu, že V. A. a neznámy páchatel' menom „V.“ doviezli zo Slovenska, respektíve z Maďarska do Rakúska celkovo 129 gramov drogy „Pico“ s obsahom minimálne 77,4 gramov čistého metamfetamínu.

a odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. o § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odsúdený W. C..

V jeho písomnom odôvodnení uviedol, že žiada „aby mu krajský súd dal odkladný účinok“ (§ 15 ods. 5 cit. zákona) a napadnutý rozsudok mu zaslal aj v jazyku nemeckom, aby sa mohol poradiť s tamojšími sociálnymi pracovníkmi pretože na odvolanie voči tomuto rozsudku mu zákonná lehota nestačí.

Podľa § 15 ods. 5 citovaného zákona proti rozhodnutiu podľa ods. 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného W. C. preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol o predmetnej otázke v súlade so zákonom na verejnom zasadnutí Krajský súd v

Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 citovaného zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ani najvyšší súd pri plnení svojej prieskumnej povinnosti nezistil zákonné dôvody odmietnutia uznania a výkonu označeného rozhodnutia Krajského súdu Eisenstadt uvedené v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona.

Z písomne vyhotoveného odvolania odsúdeného okrem toho, že žiada, aby mu bol napadnutý rozsudok zaslaný v jazyku nemeckom, nevyplývajú žiadne dôvody, pre ktoré odsúdený W. C. namieta napadnutý rozsudok.

Najvyšší súd žiadne dôvody pre iné rozhodnutie o posudzovanej otázke so zreteľom na § 16 ods. 1 a 2 citovaného zákona, ktorý taxatívne uvádza zákonné dôvody odmietnutia a Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii nezistil a iné dôvody nie sú rozhodujúce.

Vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bezo zmeny prevzatý z uznaného rozsudku je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 ods. 2 zákona, pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 3, ods. 4).

Najvyšší súd poznamenáva, že uznávacie konanie má špecifický, nostrifikačný charakter, v ktorom súd na neverejnom zasadnutí skúma iba objektívne skutočnosti, a to z úradnej povinnosti. Nostrifikácia tu spočíva v posúdení či trestnému rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky a v premene cudzieho rozhodnutia na rozhodnutie slovenské, ktoré nahrádza pôvodné rozhodnutie. Uznávajúci súd nesmie cudzie rozhodnutie preskúmať vo veci samej a je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu.

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, pretože je v súlade s ustanovením § 17 ods. 2 zákona a nezhoršil postavenie odsúdeného.

Pokiaľ ide o žiadosť odsúdeného o preklad uznaného rozsudku do jazyka slovenského, najvyšší súd poukazuje na odpoveď Krajského súdu v Bratislave zo 06. apríla 2017, ktorá bola odsúdenému doručená 11. apríla 2017, obsahujúcu podrobné skutočnosti vylučujúce existenciu zákonného dôvodu, pre ktorý by bolo možné jeho žiadosti vyhovieť.

Zároveň najvyšší súd poznamenáva, že odvolanie má odkladný účinok, avšak súd nie je zo zákona oprávnený na to, aby „dal odsúdenému odkladný účinok“ (§ 15 ods. 5 cit. zákona), ktorého postupu sa odsúdený podaným dovolaním domáhal.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.